

۲۰۱۶/۰۵/۲۵

حمید انوری

"په ملا باندي شوروا ديره ده"

دقیقاً هنوز معلوم نیست و یا هم نمی خواهند و یا اجازه ندارند تا تاریخ دقیق تجاوز پاکستان بر خاک افغانستان را افشا نمایند، اما این اندازه معلوم است که نظامیان پاکستانی به دستور سردمداران اسلام آباد، تمامیت ارضی کشور ما را مدت های طولانی است که نقض نموده و در داخل خاک افغانستان حدود ۲۵ کیلو متر پیشروی نموده و تاسیسات نظامی خود را در آن مناطق اعمار نموده اند، و اما چند روز قبل از آنهمه تاسیسات نظامی و ۲۵ کیلومتر خاک پاک افغانستان، فقط یک دروازه را تسلیم مقامات نظامی افغان در آن منطقه نموده و گویا بر حکومت موجوده منت گذاشته اند. گزارشی را در زمینه باهم مرور میکنیم:

"پاکستان از تاسیسات ایجاد شده در خاک افغانستان صرفاً یک دروازه را تسلیم داده است"

کابل (پژواک، ۲ جوزا ۹۵): برخی اعضای مشرانو جرگه مدعی اند که پاکستان، از تاسیساتی که در خاک افغانستان اعمار کرده، جز یک دروازه سرحدی، چیزی دیگر به افغانستان تسلیم نکرده است. این در حالی است که دیروز سفیر افغانستان در پاکستان اعلام کرد که نیروهای پاکستانی، تاسیساتی را که در خاک افغانستان (انگور هده پکتیکا) اعمار کرده اند، به هیئت وزارت دفاع افغانستان تسلیم نموده است. حضرت عمر زخیلوال سفیر افغانستان در اسلام آباد گفته است که همه تاسیساتی که طی سالیان گذشته، در حدود خط فرضی دیورند در انگور هده اعمار گردیده، به حکومت افغانستان سپرده شد.

در این گزارش می توان به اظهارات اعضای مشرانو جرگه بیشتر اتکا کرد، تا بر بیانات سفیر افغانستان در اسلام آباد.

عمر زاخیلوال چون قرار معلوم معلومات کافی در مورد نداشته است و شاید هم مانند اکثریت مردم افغانستان از چنین تجاوزی اطلاع نداشته است و مقامات مسؤول در حکومتات کرزی- فهیم و بعد هم غنی - عبدالله قضیه را تا حد امکان مسکوت گذاشته اند، پس جناب سفیر هم هیچ معلومات در مورد چند و چون قضیه ارائه نکرده، بلکه آنچه مقامات پاکستانی به اطلاع شان رسانیده اند، برای رسانه های اطلاعات جمعی همان اطلاعات ناقص و غلط را تکرار کرده اند و دنگ و دهل براه انداخته اند که چنان شده و چنین. در حقیقت می توان گفت مسترد نمودن همین یک دروازه هم برای مقامات حکومت ائتلافی گویا حکم کیمیا دارد و به فحوائ مثل مشهور پشتو "په ملا باندی شوربا دیره ده".

اما امروز جمعه الدین گیانوال نماینده مردم پکتیکا در مشرانو جرگه گفت: «تاکنون (۱۰:۴۵ دقیقه صبح) تاسیساتی که در انگور هده ایجاد شده بود، به جز از دروازه خبیر که بیرق پاکستان در آن بلند شده بود، هیچ تاسیساتی به دولت افغانستان سپرده نشده است.»

در این مورد حکومت مسؤولیت دارد تا بعد از غور و تدقیق همه جانبه حقیقت قضیه را دریافته و با اسناد و شواهد با مردم افغانستان شریک سازد. ساده ترین طریق دریافت حقیقت، نه اینکه فرستادن یک "هیئت حقیقت یاب" بی سرو پا و غیر مسؤول و غیر فنی و مفت خور است، بلکه فرستادن ژورنالیستان غیر وابسته معاً یک تیم مجرب فیلم برداری است که با حفظ امنیت شان به آن ماوا گسیل گردند تا بصورت زنده و مستند از آن مناطق گزارش مفصل تهیه نموده و از طریق تلویزیون ها برای مردم افغانستان و جهان پخش گردد که آیا ما از ۲۵ کیلومتر خاک خود فقط یک دروازه خشک و خالی را تسلیم شده ایم، یا پاکستانی ها برای یکبار هم که شده، در ادعای شان صادق اند و تمام "انگور هده- پکتیکا" را به مقامات افغان تسلیم کرده اند.

وی افزود: «حکومت پاکستان حدود ۲۵ کیلومتر از خط فرضی دیورند، پیش آمده و تاسیسات ایجاد کرده اند، هیئت ما که دیروز به انگور هده رفته بود، معامله کرده اند و خط دیورند را به رسمیت شناخته اند، از مرزی که در زمان داکتر نجیب الله وجود داشت، بیش از ۲۰ کیلومتر پیشروی شده و بخاطر چُپ کردن مردم افغانستان، یک دروازه سرحدی را تسلیم کردند؛ اما در چند متری این دروازه، ارتش پاکستان دروازه دیگر را ایجاد کرده که هیئت ما آنرا به رسمیت شناخت.»

باز هم مقامات مسؤول در کابل، اگر اندکی هم احساس مسؤولیت میکنند، "هیئت" فرستاده شانرا بصورت زنده در یک کنفرانس تلویزیونی ظاهر سازند تا به سوالات مردم پاسخ دهند. اینکه "جمعه الدین گیانوال" نماینده مردم پکتیکا در مشرانو جرگه میگوید "هیئت" معامله کرده و خط دیورند را به رسمیت شناخته اند، یک سخن مفت و هوائی نیست و مقامات در کابل باید بصورت مستند برای مردم توضیح دهند که "هیئت" متذکره شامل چند نفر بودند، اسمای مبارک شان چی بوده و به کدام تاریخ فرستاده شده اند و نیز صلاحیت شان تا کدام حد و حدود بوده است و نتیجه چه بوده است.

فوزیه سادات نماینده دیگر ولایت پکتیکا در این جرگه نیز گفت که حکومت پاکستان، تنها دروازه "خبیر" را که قبلاً ایجاد شده بود، به هیئت افغانستان تسلیم کرده است.

او هیئت اعزامی حکومت را به خیانت ملی و معامله متهم کرده گفت: «از دروازه ای که به حکومت افغانستان تسلیم شده، چندین کیلومتر دیگر نیز که جزء خاک افغانستان است، در تصرف پاکستانی ها قرار دارد و هیئت بدون در نظر داشت آن، انگور هده را سرحد رسمی میان دو کشور پذیرفتند.»

این "هیئت" متذکره که مردم نه از فرستادن شان اطلاع داشتند و نه هم از برگشتن شان و هیچ هم معلوم نیست که کی ها بودند و از طرف کدام مقام یا مقامات فرستاده شده بودند، اکنون از طرف چند وکیل در مشرانو جرگه متهم به خیانت ملی و معامله می شوند.

آنان چرا در مقام دفاع از خود بر نمی آیند، آیا در چنین حالتی نباید خاموشی را علامت رضا دانست؟! محمد حسن هوتک نماینده مردم زابل در این جرگه گفت: "باید این موضوع به شکل جدی مورد بررسی قرار بگیرد که آیا دولت پاکستان، از خط فرضی دیورند پیشروی کرده است یا خیر، چه تعداد تاسیسات تسلیم شده است."

شماری از اعضای دیگر این جرگه نیز خواستار بررسی این موضوع شدند. فرهاد سخی نایب اول مشرانو جرگه که ریاست نشست امروز جرگه را برعهده داشت، ضمن اظهار نگرانی در مورد ادعای نمایندگان پکتیکا در جرگه، به کمیسیون امور بین المللی و امنیت داخلی مشرانو جرگه هدایت داد تا موضوع را به شکل جدی مورد بررسی قرار داده و جزئیات آنرا با مجلس شریک نمایند. امید می رود "کمیسیون امور بین المللی و امنیت داخلی مشرانو جرگه" اگر واقعاً موضوع را بصورت جدی و خدا را حاضر دیده بررسی می کنند، نتایج آنرا صادقانه با ملت در میان گذارند.

اما برید جنرال دولت وزیرری سخنگوی وزارت دفاع ملی، در نشست خبری امروز در کابل گفت تاسیساتی که در سالیان گذشته، از سوی حکومت پاکستان در خاک افغانستان ایجاد شده بود، به هیئت افغانستان سپرده شده و بیرق سه رنگ افغانستان در انگور هده به اهتزاز در آمده است.

خدمت جناب "دولت وزیرری" سخنگوی وزارت دفاع باید عرض کرد اینکه بیرق سه رنگ را بر فراز یک دروازه بر افراشتن، هیچ چیزی را ثابت نمی کند، به جز اینکه پاکستانی ها همان یک دروازه را تسلیم کرده اند، ورنه جناب سخنگو باید در مورد حد و حدود و چند و چون قضیه لااقل اندکی بیشتر معلومات ارائه میکرد، که نکرد.

موصوف بدون ارایه جزئیات در مورد تاسیسات گفت که حکومت افغانستان، به هیچ کسی اجازه نمیدهد که بر خاک افغانستان تجاوز نماید.

جناب سخنگو این حرف مفت گفتنش ساده است، اما همینکه طی سالیان گذشته پاکستانی ها ۲۵ کیلومتر در داخل خاک و قلمرو افغانستان پیشروی نموده و تاسیسات نظامی خود را در آن مناطق اعمار نموده اند، خود یک تجاوز آشکار است و مشت نمونه خروار. به یک دروازه دل خوش کرده اید و ادعا میکنید که "حکومت افغانستان به هیچ کسی اجازه نمی دهد که بر خاک افغانستان تجاوز کند."، این نه بار اول است و نه هم آخر خواهد بود که چنین میکنند و شما ها فقط حرف مفت زدن را بلد هستید و بس. به یک دروازه دل خوش میکنید و در دل میگوئید "په ملاباندی شوربا دیره ده."